

РЕШЕНИЕ

№ 23925

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8935** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във вр. с чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Я. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, кант.12, чрез адв. В. П. от САК, срещу Заповед рег. № 8121К-12114 от 21.08.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл – поради „съкращаване на длъжността”, считано от 23.08.2024 г.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед като издадена в нарушение на материалния закон, процесуалните правила и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че е възстановен на длъжност началник на отдел „Логистично обслужване и териториални структури“ към дирекция „Комуникационни и информационни системи“ (КИС) – МВР сред отмяна по съдебен ред на предходно прекратяване на служебното му правоотношение. Счита, че в нарушение на чл.122, ал.1 от ЗДСл е възстановен на длъжност началник на отдел „Логистично обслужване и териториални структури“, вместо на трансформираната длъжност началник на отдел „Териториален“ в дирекция КИС-МВР, която била вакантна. Счита, че отдел „Логистично обслужване и териториални структури“ е създаден изкуствено, тъй като в него не е имало нито една заета длъжност извън ръководната. Твърди, че отговаря на изискванията за заемане на ръководна длъжност, доколкото в кариерата си е заемал и длъжността заместник директор на дирекция

КИС, а към момента на възстановяването му в дирекция е имало вакантни длъжности за началник на отдел. Поддържа, че не е налице реално съкращаване на длъжността му. Сочи, че не е запознат нито с новото длъжностно разписание, нито с мотивиран доклад за промени в него, изискуем съгласно чл.14, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА), а длъжността му продължава да съществува като като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Счита, че преди да бъде прекратено служебното му правоотношение, е следвало да бъде уведомен за всички вакантни ръководни длъжности в дирекция КИС. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед, като се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът министър на вътрешните работи оспорва жалбата чрез юрк. Б.. Излага съображения за законосъобразност на съкращаването на длъжността.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед №8121К-9124 от 31.05.2024 г. и във връзка с Решение № 4868 от 17.04.2024 г. на ВАС жалбоподателят В. Я. Д. е възстановен на длъжност началник на отдел „Логистично обслужване и териториални структури“ към дирекция КИС – МВР на основание чл.122, ал.1 от ЗДСл.

С писмо рег. № 5290р-15951 от 20.08.2024 г. на директора на дирекция КИС служителят е уведомен, че със Заповед № 8121К-11949 от 16.08.2024 г. на министъра на вътрешните работи, считано от 23.08.2024 г. е закрит отдел „Логистично обслужване и териториални структури“. Заеманата от него длъжност началник на същия отдел била трансформирана в длъжност за старши експерт в 03 сектор „Мрежи и терминални устройства“ към отдел „Комуникационни системи“ на дирекция КИС. На Д. е предложено да заеме последната длъжност, което той отказал на 20.08.2024 г. с ръкописно отбелязване върху писмото (л.26).

Изготвено е предизвестие рег. № 8121р-16753 от 21.08.2024 г. на министъра на вътрешните работи до В. Я. Д. за съкращаване на заеманата от него длъжност началник на отдел „Логистично обслужване и териториални структури“ към дирекция КИС – МВР, връчено на 22.08.2024 г.

Издадена е оспорената Заповед рег. № 8121К-12114 от 21.08.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното правоотношение на Д. на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл – поради „съкращаване на длъжността“, считано от 23.08.2024 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Видно от ръкописното отбелязване в заповедта, същата е съобщена на служителя на 22.08.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 03.09.2024 г. – в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице съгласно чл.147 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт съгласно чл.124, ал.1 ЗДСЛ, поради което е процесуално допустима.

При служебната проверка по чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът констатира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган съобразно основанието по чл.146, т.1 ЗДСл – органа по назначаване.

По силата на чл.108, ал.1 ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Оспорената заповед отговаря на изискуемото законово съдържание, вкл. с отбелязване на правното и фактическо основание за издаването ѝ. По делото липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът по назначаването би постановил акт в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло материално-правен относно наличието на реално съкращаване на заеманата от служителя длъжност, считано от 23.08.2024 г.

Според легалното определение на чл.2, ал.1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията - длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Изложеното установява основните белези на понятието: нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. За да се приеме, че една длъжност е реално съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече: 1. не фигурира като наименование /нормативно определена позиция/ в щатното разписание на съответната администрация и 2. като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно. Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствената тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

При изменение на щатното разписание административният орган действа в рамките на оперативната си самостоятелност, която му дава правомощие да премахва отделни длъжности, да създава нови или да прави промени в числеността на щатните бройки с цел да подобри изпълнението на отделни функции на ведомството – в този смисъл е решение № 17 от 04.01.2022 г. по адм. д. № 7969/2021 г., V отд. на ВАС.

Реорганизацията и вътрешното реструктуриране в отдели и дирекции е в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването и съответно не подлежи на контрол за законосъобразност. Упражняването на правомощията обаче следва да е добросъвестно и разумно, подчинено на легитимни цели, каквито са постигане на ефективно и ефикасно функциониране на администрацията посредством оптимизиране на дейността ѝ – Решение № 12735 от 18.12.2023 г. по адм. д. № 5644/2023 г., V отд. на ВАС.

Според Решение № 1371 от 07.02.2024 г. по адм. д. № 9168/2023 г., II отд. на ВАС: „Реорганизацията и вътрешното реструктуриране в отдели и дирекции е в рамките на оперативната самостоятелност на органа по назначаването и съответно не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, но правото на органа по назначаване на оперативна самостоятелност не е абсолютно и самоцелно. Органът по назначаването е задължен да упражнява правомощията си добросъвестно и разумно, подчинено на легитимни цели, каквито са постигане на ефективно и ефикасно функциониране на

администрацията, посредством оптимизиране на дейността ѝ. Трансформацията на длъжностите описана по-горе, извършена от органа по назначаване, макар сторена в рамките на неговата оперативната самостоятелност, не цели обезпечаване на работата и по-добрата функционалност при организация и изпълнение на заложените дейности в процесната дирекция, а освобождаване на служител от заеманата от него длъжност“. Съкращаване на щата означава премахване на съответна щатна длъжност с оглед на оптимизиране на работата на административната единица. Недопустимо е да се прилага [чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл](#) при запазване, респективно увеличаване на броя на щатните длъжности от посочения вид, за да се устроят други служители, заемащи преди реорганизацията други длъжности. Освен това, след като реорганизацията е в оперативната самостоятелност на административния орган, в съответствие с [чл. 6 от АПК](#) той следва да съобщи кои длъжности да трансформира и кои да съкрати, като изложи съответни мотиви, което не е сторено – в този смисъл е Решение № 8121 от 26.06.2017 г. по адм. д. № 5726/2016 г., V отд. на ВАС.

Анализът на относимата съдебна практика навежда на извод за релевантност на проверката за съответствие на упражнените от органа дискреционни правомощия с принципа за съразмерност по чл.6 от АПК, респ. изследване дали тези правомощия са упражнени за постигане на целите по оптимизиране на дейността на администрацията или са насочени към освобождаване на конкретен служител, а не към съкращаване на съответна длъжност с цел оптимизиране на дейността на администрацията.

По делото не е спорно, че с Решение № 4868 от 17.04.2024 г. по адм.д.№ 1232/2024 г. по описа на ВАС, II-ро отделение, е отменена Заповед № 8121К-12017/27.09.2023 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя В. Я. Д. на основание чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Установява се от мотивите на съдебния акт, че до прекратяване на правоотношението служителът е заемал длъжност - "началник отдел "Териториални КИС- Юг" при дирекция "Комуникационни и информационни системи" – МВР. С докладна записка от 14.09.2023 г. е предложено сливането на отдел "Териториални КИС - Юг" и отдел "Териториални КИС - Север" в ДКИС - МВР в нов отдел "Териториален", като е предложено 1 щатна бройка за длъжността началник "отдел" да се закрие и се трансформира в длъжност "младши експерт" - КИС - Р.. Според приложени в предходното дело щатни разписания и поименни щатни разписания в сила преди и след прекратяване на служебното правоотношение на В. Д. за новосъздадения отдел "Териториален" длъжността началник "отдел" е вакантна, а отделът обхваща всички сектори КИС в страната. При тези данни по делото съставът на ВАС е приел, че по отношение на служителя не е налице основание за прекратяване на служебното му правоотношение по [чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл](#) и заповедта е издадена в противоречие с материалния закон.

Със Заповед № 8121К-9122 от 31.05.2024 г. на министъра на вътрешните работи, въз основа на докладна записка рег. № 5290р-9969 от 29.05.2024 г. на директора на ДКИС в щата на дирекцията е създаден отдел „Логистично обслужване на териториални структури“ с шест щатни бройки – началник отдел, експерт, главен експерт, младши експерт и техник.

Не е спорно по делото, че във връзка с Решение № 4868 от 17.04.2024 г. на ВАС и със Заповед №8121К-9124 от 31.05.2024 г. жалбоподателят В. Я. Д. е възстановен на длъжност началник на отдел „Логистично обслужване и териториални структури“ към дирекция КИС – МВР на основание чл.122, ал.1 от ЗДСл.

Видно от поименно щатно разписание на ДКИС-МВР, в сила от 30.06.2024 г., в т.1.5. Отдел „Териториален“ длъжността за началник отдел е вакантна, считано от 28.09.2023 г. Както е посочено в отменителното решение на ВАС, отделът обхваща всички сектори КИС в страната. В щата на дирекцията, в т.12. съществува и отдел „Логистично обслужване на териториални структури“ с шест щатни бройки, от които само тази за началник отдел е заета от жалбоподателя В. Я. Д., а останалите са вакантни.

С докладна записка рег. № 5290р-15639 от 14.08.2024 г. на директора на ДКИС е предложено оптимизиране на щата на дирекцията. В документа е цитирано Решение № 4868 от 17.04.2024 г. на ВАС, с което В. Я. Д. е възстановен на работа в ДКИС-МВР, в изпълнение на което със Заповед № 8121К-9122 от 31.05.2024 г. в щата на дирекцията е включен новосъздаден отдел „Логистично обслужване на териториални структури“, включващ 6 щатни бройки – 1 ръководна, 4 експертни и 1 за лице по трудово правоотношение. На длъжността „началник отдел“, считано от 19.06.2024 г. бил възстановен В. Я. Д., но останалите 5 щатни бройки останали вакантни. За периода от 19.06.2024 г. единственият служител в отдела, заемащ длъжността началник отдел, имал само 8 работни дни. Във връзка с изложеното директорът на ДКИС преценил, че създаденият отдел не е полезен за дейността на дирекцията. Предложени са промени в щата на дирекцията, като се закрие отдел „Логистично обслужване на териториални структури“ и включените в него длъжности се трансформират в такива, които ще бъдат по-полезни и ефективни за постигане рационализация на работните процеси. Промените следвало да се реализират в рамките на утвърдената щатна численост на дирекцията.

Издадена е Заповед №8121К-11949 от 16.08.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.33, т.9 и чл.145, ал.1 от ЗМВР е закрит отдел „Логистично обслужване на териториални структури“ в ДКИС и са съкратени от щата на дирекцията 6 щатни бройки, които са включени в щата на ДКИС в други отдели.

При тези данни по делото е правилно възражението на съкратения служител, че служебното му правоотношение е възстановено в нарушение на чл.122, ал.1 от ЗДСл. Фактът, че служителят е приел предложеното му възстановяване на длъжност началник отдел „Логистично обслужване на териториални структури“ в ДКИС и не е обжалвал Заповед № 8121К-9122 от 31.05.2024 г. не санира този порок. Това е така, тъй като в изпълнение на Решение № 4868 от 17.04.2024 г. по адм.д.№ 1232/2024 г. на ВАС, II-ро отделение, органът по назначаване е бил длъжен да възстанови служителя на вакантната длъжност началник на отдел "Териториален" в ДКИС-МВР. Вместо това и при липса на доказана необходимост във връзка с оптимизиране щата на дирекцията в щатната ѝ структура е създаден нов отдел, специално, за да се изпълни Решение № 4868 от 17.04.2024 г., но неправилно, както се установява от докладна записка рег. № 5290р-15639 от 14.08.2024 г. на директора на ДКИС.

Дължим е извод, че вместо да изпълни влязлото в сила съдебно решение органът по назначаване е предприел промени в щата на ДКИС, които не са обосновани, не изпълняват влязлото в сила съдебно решение и пряко създават предпоставки за бъдещото съкращаване на длъжността, на която е възстановен Д. - началник отдел „Логистично обслужване на териториални структури“ в ДКИС. При тези данни по делото съдът приема, че по отношение на служителя не е налице основание за прекратяване на служебното му правоотношение по [чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл](#), а оспорената заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и в

несъответствие с неговата цел.

Съгласно чл.14, ал.1-2 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА) промени в длъжностното разписание се предлагат само с писмен мотивиран доклад. Длъжностите могат да се трансформират в други длъжности чрез изменение на длъжностното разписание, при обоснована необходимост, свързана с наличието на едно или повече от следните условия:

1. адекватно изпълнение на функциите на административната структура или звено;
2. по-добро изпълнение на целите на административната структура или звено;
3. промяна в организацията и/или в обема на работа.

Процесната промяна в щатното разписание на ДКИС, предложена с докладна записка рег. № 5290р-15639 от 14.08.2024 г., не отговаря на тези нормативни изисквания. Трансформацията на длъжности в администрацията не е самоцелна, а следва да се извърши при обоснована необходимост (чл.14, ал.2 от НПКДА). В случая, органът не само не е навел конкретно основание по чл.14, ал.2 от НПКДА, но и от съвкупната преценка на доказателствата по делото се установява, че е упражнил правомощията си превратно. Това е така, тъй като след постановяване на Решение № 4868 от 17.04.2024 г. на ВАС същото не е изпълнено, а служителят е възстановен на „изкуствено“ създадена длъжност и място в щатното разписание на ДКИС. Нещо повече, „новосъздаденият“ отдел не е бил попълнен със съответните щатни бройки, а е оставен да съществува единствено с ръководна длъжност „началник отдел“, който при липса на подчинени служители очевидно не може да осъществява ръководните си функции. С изложеното, отново „изкуствено“ са създадени предпоставки за посоченото в мотивите на докладна записка рег. № 5290р-15639 от 14.08.2024 г., че *създаденият отдел не е полезен за дейността на дирекцията*. Изложените мотиви не отговарят на нормативните изисквания за наличие на доказана необходимост от предприетите структурни промени по смисъла на чл.14, ал.1-2 от НПКДА, с което са довели до неправилно приложение на закона и превратно упражняване на власт – отменителни основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Според Решение № 1027 от 30.01.2024 г. по адм. д. № 4435/2023 г., V отд. на ВАС: „Липсата на компетентност за съда да контролира по същество преценката на административния орган, извършена на основание [чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл](#), не изключва по принцип възможността за осъществяване на контрол върху законосъобразното упражняване на правомощията на органа, предоставени в условията на оперативна самостоятелност - арг. в [чл. 169 от АПК](#). Проверката за законосъобразност на административния акт (в това число издадения по целесъобразност), освен преценка дали органът не е нарушил съответните законови правила, включва задължително и отговор на въпроса дали органът не е упражнил превратно предоставените му по закон правомощия, в резултат на което взетото от него решение да противоречи на целта на закона. Изложеното изисква наличие на доказателства, че съкращаването, извършено чрез премахване на щатна бройка за длъжност в променен отдел, е насочено към *оптимизиране на работата на съответната администрация* и има за цел служебните дейности, функции и задължения да се изпълняват от по-малък брой служители“.

В конкретния случай, от съвкупната преценка на доказателствата по делото не

се установяват голословните твърдения в докладна записка рег. № 5290р-15639 от 14.08.2024 г., че структурните процени целят „постигане рационализация на работните процеси“. Напротив, посочването в документа на Решение № 4868 от 17.04.2024 г. на ВАС и на възстановения с него служител В. Д. е сигурно указание, че „трансформацията“ от 23.08.2024 г. цели съкращаване на конкретен служител, а не на конкретни длъжности с цел оптимизиране на дейността на администрацията, което не съответства на основанието по чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Косвено указание в тази насока е и, че за възстановяване на Д. е създаден изцяло нов отдел, но с вакантни длъжности в него.

За пълнота на изложението следва да се отбележат като неправилни доводите на жалбоподателя, почерпени от чл.82 от ЗДСл, че към 23.08.2024 г. органът по назначаване е бил длъжен да предложи на служителя да заеме друга вакантна ръководна длъжност в ДКИС или в цялата система на МВР. Жалбоподателят е бил служител по чл.142, ал.1, т.2 от ЗМВР и съгласно чл.142, ал.4 от ЗМВР спрямо него се прилага Законът за държавния служител. Последният не съдържа разпоредба, аналогична на чл.226, ал.5 от ЗМВР (съкращаване на длъжността само ако служителят откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма друга длъжност, подходяща за него), нито чл.142, ал.4 от ЗМВР препраща към чл.226, ал.5 от ЗМВР.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна на основанията по чл.146, т.4 и т.5 от АПК, поради което и съгласно чл.172, ал.2 от АПК е дължима нейната отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лв., посочено като изплатено в брой в приложен към жалбата договор за правна защита и съдействие от 02.09.2024 г.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на В. Я. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, кант.12, чрез адв. В. П. от САК, срещу Заповед рег. № 8121К-12114 от 21.08.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл – поради „съкращаване на длъжността“, считано от 23.08.2024 г. ОСЪЖДА Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР, [населено място], 1000 ул. „6-и Септември“ 29, да заплати на В. Я. Д., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] на основание чл.143, ал.1 АПК сторените в производството разноски в размер на 1210 лв. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

